

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 805 din 03.11.2021

Dosar nr.: 570/2021

Petiția nr.: 5159/07.07.2021

Petent:

Reclamat:

Obiect: Petentul reclamă discriminarea la care este supus alături de familia sa prin respingerea plângerii ce a făcut obiectul dosarului nr. 10144/281/2020 aflat pe rolul Judecătoriei Ploiești, considerând că le este refuzat serviciul juridic constând în tragerea la răspundere a făptuitorilor, conform art. 10 lit. a) O.G. nr. 137/2000, precum și dreptul la securitatea persoanei și la obținerea protecției statului împotriva violențelor sau maltratărilor conform art. 10 lit. h) O.G. nr. 137/2000.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul petentului

1.

Numele, sediul părții reclamate

2. Judecătoria Ploiești, în mun. Ploiești, str. Gheorghe Lazăr nr. 1, jud. Prahova

II. Procedura de citare

3. Prin adresa nr. 5159/02.08.2021 a fost invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în ceea ce privește aspectele de interpretare și aplicare a legii, respectiv în legătură cu soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, modul în care sunt exercitate actele dispuse în cadrul procesului penal, în ceea ce privește activitatea sau atribuțiile magistraților, aspecte care intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

4. Petentul reclamă prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 5159/07.07.2021, atât în nume propriu cât și în numele copilului și al soției sale, discriminarea la care sunt supuși prin faptul că reclamata le-a refuzat recunoașterea și folosința dreptului la securitatea persoanei și la obținerea protecției statului împotriva violențelor sau maltratărilor suferite de acesta și de familia sa din partea ofițerului Marcu Veronel și a cumnatei acestuia - Grama Adina, drept prevăzut de art. 1 alin. 2 lit. b din O.G. nr. 137/2000.

5. Petentul solicită ca, pe lângă constatarea faptei de discriminare și aplicarea amenzii contravenționale, obligarea părții reclamate să publice, în mass-media, un rezumat al hotărârii.
6. În fapt, petentul, proprietar al imobilului din municipiul Ploiești, a fost supus unor agresiuni fizice și verbale în data de 18.11.2018 prin pătrunderea ilegală în apartament a fostei sale soții, G.A., împreună cu cumnatul ei ofițerul M.V.
7. Petentul precizează că, în urma acestei violări de domiciliu și agresiuni fizice și verbale, 2 dintre copii săi minori au fost grav afectați, iar în ultima parte a anului 2018 și ulterior în 2019 au fost internați, fiind totodată încadrați în gard de handicap.
8. Cu toate că din înregistrarea video a agresiunii din 18.11.2018 ar rezulta fără echivoc violarea de domiciliu, acte de violență fizică și verbală împotriva minorilor și refuzul de a pleca din locuința sa în urma somărilor repetate, petentul afirmă că plângerile penale pe care le-a formulat împotriva agresorilor au fost clasate, după ce, în prealabil ancheta a presupus audierea fătuitorilor în calitate de martori.
9. În urma contestării în instanță a soluțiilor de clasare, petentul face mențiunea că, fără să se țină cont de probe și de faptul că minorii au rămas cu grave sechele, ambii fiind încadrați în grad de handicap începând cu anul 2019, instanța a decis respingerea plângerii ce a făcut obiectul dosarului nr. 10144/281/2020 aflat pe rolul Judecătoriei Ploiești.
10. Petentul mai adaugă că nu i-a fost comunicată decizia și consideră că, prin încheierea din 07.07.2020 în dosarul menționat mai sus, completul de judecată alcătuit din partea reclamată l-a discriminat pe acesta și pe familia sa, întrucât le-a fost refuzat dreptul la securitatea persoanei și la obținerea protecției statului împotriva violențelor sau maltratărilor suferite prin violarea locuinței din 18.11.2018, tulburarea folosinței locuinței și exercitarea de violență fizică și verbală îndreptate împotriva sa și a familiei sale acte.
11. Concluzionând, petentul apreciază că este vorba de o excludere de la beneficiul folosinței și exercitării dreptului prevăzut de art. 1 alin. 2 lit. b din O.G. nr. 137/2000, au fost discriminați prin faptul că instanța le-a refuzat serviciul juridic constând în tragerea la răspundere a făptuitorilor, conform art. 10 lit. a) O.G. nr. 137/2000 și le-a refuzat dreptul la securitatea persoanei și la obținerea protecției statului împotriva violențelor sau maltratărilor conform art. 10 lit. h) O.G. nr. 137/2000.
12. De asemenea, discriminarea ar viza faptul că instanța le-a refuzat serviciul juridic constând atât în aplicarea art. 115 Cpp și a art. 54 alin. 4 Cpp, respectiv refuzarea serviciului juridic constând în soluționarea excepției de nulitate a audierii făptuitorilor ca martori și excepției de nulitate a efectuării urmăririi penale de un organ incompetent, deși a cerut acest lucru instanței, atât verbal în dezbateri, cât și în scris prin notele scrise depuse înainte de pronunțare.
13. Petentul răspunde la excepția de vădită necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu, prin notele scrise înregistrate la C.N.C.D. sub nr. 6578/02.09.2021 și solicită respingerea acesteia, întrucât art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Deciziile C.C.R. nr. 1096/2008, 444/2009, 1470/2009, precum și art. 124, 125 din Constituție indicate ca temei de drept a excepției, nu reglementează competența materială a C.N.C.D. privitor la discriminările comise de magistrați.

14. Concret, petentul apreciază că cetățenii români cu funcția de judecători prestează un serviciu public și nu sunt excluși astfel de la răspundere civilă pentru săvârșirea discriminării.

Susținerile reclamatului

-

IV. Motivele de fapt și de drept

15. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

1. Constituția României:

- **Art. 1 Statul român:** *"(...) (3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. (4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale. (...)"*
- **Art. 4 Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni** *"(...) (2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială."*
- **Art. 15 Universalitatea:** *"(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea. (2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile."*
- **Art. 16 Egalitatea în drepturi:** *"(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)"*
- **Art. 41 Munca și protecția socială a muncii** *"(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. (2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege. (...)"*
- **Art. 52 Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică** *"(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o*

autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică. (...)”

• **Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți**

”(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

2. **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare – art. 2 alin. 1:** ”Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Principiile de analiză

16. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- *la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,*
- *la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.*

17. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

18. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la spetă

19. În fapt, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra posibilei discriminări prin încălcarea tratamentului egal în ceea ce privește acordarea serviciului juridic conform art. 10 lit. a) O.G. nr. 137/2000, respectiv dreptul la securitatea persoanei și la obținerea protecției statului împotriva violențelor sau maltratărilor conform art. 10 lit. h) O.G. nr. 137/2000.

20. Petentul reclamă discriminarea la care este supus alături de familia sa prin modul în care instanța a analizat plângerea penală ce a făcut obiectul dosarului nr. 10144/281/2020 aflat pe rolul Judecătorei Ploiești, prin încheierea din 07.07.2020 fiind respinsă plângerea formulată de petent cu privire la incidentul din data de 18.11.2018.

21. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul ia act de excepția invocată în cauză, raportat la obiectul plângerii, respectiv excepția de vădită necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu având în vedere faptul că eventuala faptă de discriminare reclamată ar decurge din interpretarea și aplicarea prevederilor legale de către instanța de judecată în cauza care l-a vizat pe petent, competența soluționării unor astfel de litigii aparținând instanțelor judecătorești prin căile de atac.

22. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

23. În conformitate cu dispozițiile **art. 63** din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate.

24. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare ce ar rezulta din interpretarea și aplicarea legii de către magistrați: *”Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția*

formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.”

25. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență materială invocată din oficiu a fost pusă în dezbatere petentului prin adresa nr. 5159/02.08.2021, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

26. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „*jurisdicție administrativă*” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile în litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

27. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

28. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „*C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind îndeplinirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare*”.

29. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea de îndeplinire a justiției de către instanțele judecătorești, aspecte de interpretare și aplicare a legii care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

30. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „*Statul se organizează potrivit principiului separației și*

echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale"; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

31. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

32. Prin urmare, Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și respectare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată, respectiv în legătură cu soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, modul în care sunt exercitate actele dispuse în cadrul procesului penal, în ceea ce privește activitatea sau atribuțiile magistraților, aspecte care intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești.

33. Având în vedere cele mai sus arătate, Colegiul apreciază faptul că admiterea excepției necompetenței Consiliului face de prisos analizarea fondului petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului.

V. Modalitatea de plată a amenzii: -

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 03.11.2021 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru (online), GRAMA Horia – Membru (online), HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru (online), LAZĂR MARIA – Membru (online), MOȚA Maria – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru (online).

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Red.: C.J. și C.M.I.

Data redactării: 22.11.2021

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit ***O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ***, constituie de drept titlu executoriu.